

Obžalovanja vredni slučaj

Žeparji na delu. Po stari navadi si izbirajo žeparji najrajši gneče, med katerimi najlaže vršijo svoj tatinski posel. Žeparska družba se je pojavila na Mariborskem tednu koj prvi dan. Eden od izvežbanih uzmovičev je izmaknil mariborskemu odvetniku dr. V. Rapotcu denarnico s 300 din, železničarjevi ženi Mariji Znidarič pa ročno torbico, v kateri je hranila 1800 din.

Dodatki in pojasnila k sleparijam laži-železniškega uradnika. Zadnjič smo poročali o večjih sleparijah, katere si je privoščil v Mariboru v uniformo železniškega uradnika preoblečeni slavonski zidar, kateri je bil slednjič aretiran v Ptuj. K našemu poročilu v zadnji številki moramo dostaviti, da se piše prijeto goljuf Stevo Vuksan iz Belovara. Po poklicu je zidar pri železnici, oženjen in ima dva otroka. V Belovaru si je prilastil železniško karto, ki mu je omogočala brezplačno vožnjo po vseh progah, in sicer v drugem razredu. Ko je imel vozovnico, si je nabavil novo uniformo železniškega uradnika ter je ponaredil nekaj legitimacij na razna izmišljena imena. Ko je imel vse za na pot, se je lotil sleparskih voženj po državi in se je parkrat pripeljal tudi v Maribor. Ugotovilo se je tudi že, kam je prodal predmete, ki jih je v Mariboru izvalil raznim trgovcem. Radio aparat, ki ga je »kupil« za 6800 din, je zastavil v Bosanskem Novem za 700 din, pisalna stroja, ki ju je izvalil od mariborskih tvrdk Kleindienst in Posch ter Karbeutz, je prodal v Zagrebu, harmoniko, katero je »nabavil« pri Weixlu, pa je prodal v Beogradu. Vuksana so sedaj izročili sodišču.

Napad na lovskega čuvaja. V gozdovih blizu Frama so trije viničarji napadli tamkajšnjega lovskega paznika Antona Keršiča ter ga precej hudo poškodovali. Napadli so ga zaradi zajcev, ki so jim požrli fižol.

Vlom v zidanico. Na Gornji Polskavi pri Pragerskem so neznanci vdrli in izropali

zidanico mariborskega odvetnika dr. Hojnika, ki je oškodovan za 5000 din.

Tatvina na veseličnem prostoru Celjskega tedna. Na veseličnem prostoru Celjskega tedna je sunil nekdo ženi prodajalca čevapčičev aktovko, v kateri je imela 2100 din gotovine, srebrno uro in hranilno knjižico Poštne hranilnice z vlogo 5000 din.

Sleparski preprogar. Ob priliki Celjskega tedna se je nateplo v mesto več prodajalcev preprog iz Bosne. Eden od bosanskih preprogarjev se je pokazal kot nevaren slepar. Prišel je k nekemu inženirju in mu je zastavil za posojilo 4000 din preprogo, o kateri je trdil, da je vredna najmanj 12.000 din. V resnici je bilo dobiti za bombaževinasto preprogo 800 din. Najbrž isti goljuf je izvalil od neke gospe 1200 din proti zastavi preproge. Čez nekaj dni je poslal h gospe nekega možkega s pismom, v katerem jo je prosil, da bi mu izročila preprogo, ker ima zanjo dobrega kupca. Obljubil je, da ji bo vrnil takoj izposojeni denar. Dobra gospa je nasledla goljufu, katerega ni bilo več na spregled in je na podoben način osleparil še več oseb. S posojilom na dragoceno preprogo je bila v Murski Soboti ogoljufana neka gospa za 20.000 din.

Vlom v trafiko. V noči so vlomili neznanci v Rebernikovo trafiko pri Majdičevi kapeli na Sp. Hudinji pri Celju. Vlomili so vrata s ceste ter odnesli cigaret in drugega blaga za 1000 din.

Neznanec umoril in oropal gospodinjjo ter gospodarja. Pri Sv. Barbari v okolici Škofje Loke so našli na polju pred hišo smrtno zabodeno z nožem v hrbet gospodinjjo Franciško Hribnik, po domače Jamnico.

Vsi, ki mnogo jede in stalno sede ter trpe zaradi tega prav pogosto na trdi stolici, naj pijejo vsak dan čašo naravne »Franz-Josefove« grenke vode, ki se mora poprej segreti. Davno preizkušena in priznana »Franz-Josefova« voda se odlikuje po svojem sigurnem učinku in prijetni porabi.

Reg. po min. soc. pol. in n. zdr. S-br. 15.485, 25. V. 35.

Hišna vrata so bila zaklenjena in gospodarja ni bilo nikjer. Ko so prišli orožniki iz Škofje Loke, so odprli vrata in zagledali v hiši mrtvega gospodarja Janeza Hribnika, ki je bil pokrit s plahto. Na mizi je bila prazna denarnica, v odprtem predalu omare pa še zlata verižica.

Slovenska Krajina

Murska Sobota. Prejšnji teden je v cvetu mladosti zatisnil oči k večnemu počitku g. Gabrijelčič Nikolaj, gojenec pomorske vojne akademije in sin tukajšnjega šolskega upravitelja. Zavrtna bolezen, ki ga je že dalj časa mučila, mu je izčrpala fizične moči, zato je boleznijo podlegel. Pogreb je bil veličasten. Naj počiva v miru, užaloščenim preostalom pa izrekamo sožalje! — Z novim šolskim letom bo odprta v prostorih trgovskega doma zasebna dvorazredna trgovska šola, ki bo imela pravico javnosti ter bodo njeni učenci lahko nadaljevali študij na trgovski akademiji in pri odsluženju vojaškega roka bodo imeli pravico služiti skrajšan rok. V šolo bodo sprejeti učenci in učenke, ki dokažejo, da so uspešno dovršili štiri razrede gimnazije ali meščanske šole z malo maturo. Ker je za to šolo veliko zanimanja, zato naj zainteresirani čimprej vložijo prijave s potrebnimi podatki. — Naš aglini SK Mura bo 20. avgusta proslavil 15 letnico obstoja in uspešnega dela. — Dne 3. avgusta je zapustil svojo domovino naš izseljenski duhovnik g. škafar Ivan ter je odpotoval v Nemčijo med naše sezone delavce, katerim bo nekaj časa delil duhovno tolažbo. To je že njegova druga letošnja pot med naše ožje rojake, ki si v potu svojega obraza s krvavimi žulji služijo vsakdanji kruh izven domovine. Ni še namreč dolgo, da se je vrnil z enomesečnega potovanja iz Slavonije in Vojvodine, kjer je obiskoval naše Prekmurce in Medjimurce, zaposlene na veleposestvih. Želimo mu, da bi bilo njegovo duhovno poslanstvo prav zelo uspešno!

Bogojna. Po preteku enega leta se je naš kraj ponovno razveselil, ker smo tudi letos imeli novomašnika, in to g. Gutman Jožefa, ki je dne 30. julija imel pri nas novo sv. mašo.

Roka se ji je tresla, ko je pozvonila pri vhodu Nininega stanovanja. Iz sobe je slišala ženski in otroški glas. Ko so se vrata odprla, je pred seboj zagledala Nino in fantka kakih desetih let.

»Pojdi,« je rekla Nina fantu, »in glej, da boš prihodnjič boljše pripravljen, drugače bo ples.«

Fantek je odhitel, Nina pa se je obrnila k Alojziji in jo povabila v sobo. Pomudila ji je stol, sama pa se je vsedla h klavirju.

»S čim smem postreči?« je vprašala ljubeznivo.

Alojzija je začudeno strmel na vanjo. Ni si mogla predstaviti Nine v vlogi morilke in lažnivke.

»O Štefanu Kmicic bi rada z vami govorila,« je brez uvoda začela.

Nina je za trenutek otrpnila. Oči so se ji razširile in je nepremično strmel na Alojzijo.

Alojzija je opazila Ninino zmedenost in jo je hotela izrabiti. Pretresljivo je začela govoriti o Štefanovi žalostni usodi. Opisala je njegovo trpljenje v ječi. Svoje pripovedovanje je zaključila z besedami:

»Vi ga lahko rešite, če izjavite, da je nedolžen. Ali bi hoteli to storiti?«

Nina se je med Alojzijinim govorom spet zbrala. Na vprašanje je mirno odgovorila:

»Če je on nedolžen, kdo je potem izvršil umor?«

Alojzija ji je močno zrla v oči in odgovorila:

»Vi!«

»Jaz?« je vprašala Nina tako začudeno, kakor da bi danes prvič slišala to sumnjo. Nato je primaknila stol k Alojziji in z ostrim glasom rekla:

»Jaz ne vem, kdo ste in kaj hočete, a vendar vam bom povedala svojo zgodbo. Štefan Kmicic je uničil moje življenje. Izbral je mojo nedolžnost in nevednost, potem pa ubil moža, ki me je ljubil. Nazadnje pa je še mene obdolžil. Toda dobil je, kar je zaslužil. Ali veste, kaj mi je ta človek storil? Dve leti sem prebivala zaradi njega v najbolj umazanem zaporu. V zaporu sem zbolela. Če se dr. Skanlon ne bi zavzel zame, bi sedaj že bila pod zemljo. On je izposloval, da so me poslali v bolnico. Po ozdravitvi sem prišla domov. Mati je rekla, da bi se preselili v kraj, kjer me nihče ne pozna. Nisem hotela, ker sem hotela pokazati, da sem nedolžna in se ne bojim živeti med ljudmi, ki me poznajo. Toda ljudje so hudobni. Prezirajo in obsojajo me. Vključ vsemu prizadevanju sem do sedaj mogla najti enega edinega učenca. Ali veste, kaj to pomeni? Počasno smrt za me in mater. Uboga mati, koliko trpi! In glejte, vsega tega je kriv Štefan. Če bi me on ne bil premotil, bi sedaj bila žena Kazimira Pavloniša. In vi ste se drznili priti sem s prošnjo, naj bi rešila tega človeka iz ječe? Iz tega nič ne bo! Sedaj bi ga rešila, potem bi pa nazadnje še mene ubil.«

»Tega se vam ni treba bati. Štefan ni človek, ki bi mogel koga umoriti.«

»Ne? Ali ni umoril Kazimira?« je skoraj divje zavpila Nina.

»Ne!« je mirno odvrnila Alojzija. »In tudi vas ne bo umoril in sicer tem manj, ker vas še vedno ljubi.«

približno deset milijonov funtov šterlingov. Pravijo, da je finančno ministrstvo začelo takoj razpravljati o tem predlogu in da je zelo verjetno, da bodo v najkrajšem času v Angliji obdavčene vse mačke.

Nenavadni kuhinjski recepti

Neka francoska tovarna gramofonskih plošč poroča, da je lani svoj najboljši božični promet imela s kuhinjskimi recepti na teh ploščah. Izdala je že 250 plošč in vsaka vsebuje po dva recepta. Čudno je to, da so takšne plošče kupovali skoraj samo možje. Zdi se, da so se jim delale sline v ustih že pri samem poslušanju, kako je dražesten ženski glas našteval vse mogoče slastne sestavine še slastnejših jedi.

(Dalje sledi)